

עלון מס' 214 | פרשת שמות | טבת תשפ"ב

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

האחים הקדושים - משה ואהרן

בעיצומה של גלות מצרים... יש יום אחד עצוב מאוד... שאנחנו כמעט ולא שמים לב אליו...
היום שבו משה הצעיר נאלץ לברוח ממצרים וללכת למדין... כמה חבל...
תחשוב: הוא רק התחיל לגדול... הוא רק יצא פעם ראשונה אל אחיו לראות בסבלותם...
והוא רואה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו... ובום!! ויך את המצרי ויטמנהו בחול...
למחרת הוא מוכיח בשבט פיו "רשע למה תכה רעך..." תאר לעצמך שמשה היה ממשיך
להסתובב במצרים... כל יום הוא היה הורג עוד כמה מצרים... מחזיר עוד כמה בעלי
דילטורין בתשובה... והייתה מגיעה הגאולה... כמה חבל שהקרן אורה הזו נגדעה באיבה...
משה בקושי הספיק להתחיל לעשות משהו, והוא כבר נאלץ להימלט על נפשו... לא
חבל??

אבל באמת למה?? למה ככה גלגלה ההשגחה העליונה??
התשובה היא: שיש לעם ישראל שני מנהיגים!!! משה!! ואהרן!! ויש י"ג מקראות בתורה,
שהתורה מדגישה שזה לא יותר גדול מזה... למרות שמשה רבינו הוא אבי הנביאים, וברגע
שמרים מעיזה להשוות את נבואתו לאהרן, היא מיד לוקה בצרעת, נכון, בנבואה לא! אבל
בעצם הגדלות והשליחות בעבודת ה'... התורה מדגישה שהם שווים!!

מה ההבדל בין משה רבינו לאהרן הכהן??
משה רבינו הוא מנהיג של גאולה, הוא מייצג את השפע והאור שה' נותן לנו!!
ואילו אהרן הכהן הוא מנהיג של גלות... הוא מייצג את הנאמנות והמסירות שאנחנו
נותנים לו יתברך!! וכעת בגלות מצרים... אהרן הכהן - זו העבודה!! כעת עם ישראל
נותנים לה'... מה הם נותנים לו?? קבלת עול מלכות שמים!!! קבלת יסורים באהבה... עוד
סל... עוד מגרפה... עוד המתנה לישועה... עוד גזירה שעם ישראל צריכים להתמודד איתה
ולא שואלים שאלות רק נושאים עיניים מאמינות לה' וממשיכים להיות עמו וצאן מרעיתו...
אהרן הוא כהן גדול לא רק במדבר... לא רק במשכן הוא מקריב קרבנות...
את הקרבנות העיקריים שלו הוא מקריב עמוק במצרים!!! הוא מייצג את עם ישראל
שנותנים לה' כתר מלכות בכל יום נוסף שעובר ועבר קציר וכלה קיץ ואנחנו לא נושענו...
בשלב הזה משה מורחק מהזירה... כי משה מייצג את הנתינה של ה'... וכעת עם ישראל
נותנים... כעת עם ישראל מקריבים ומבטאים נאמנות לה'...

כן... זה בהחלט יום מר ונמנהר... היום הזה שמשה רבינו נאלץ לברוח ממצרים... הקב"ה
במילים אחרות אומר למשה: "קומו לכו, כי לא זאת המנוחה..." עדיין לא הגיע הזמן לגילוי
של נתינה מה'... כעת עדיין עם ישראל צריכים לתת...

אבל בסוף הפרשה מחכה לנו פיצוי הולם... אותו מנהיג של גאולה שנאלץ לברוח...
לפתע הוא חוזר "וילך ויפגשהו בהר האלוקים וישק לו..." ברגעים אלו נעשתה חלופת
משמרות!!! המנהיג של הגלות העביר את המושכות למנהיג של הגאולה... עד כה הכלה
נתנה... התבטאה... הפגינה נאמנות... וכעת ה' שולח את משה בתקיפות ומכריח אותו
לחזור למצרים... זהו!!! עד כאן נתנה הכלה... מכאן ואילך אני רוצה להפגין נאמנות...
אצלנו הפעולה היא הפוכה... סמיכת גאולה לתפילה!!

אנחנו מתחילים עם משה רבינו... אנחנו מתחילים עם הנאמנות שה' הפגין לנו... על זאת
שבחו אהובים... ה' הפגין לנו אהבה... אנחנו היינו אהובים! אחרי שה' אהב אותנו... כעת
הגיע הזמן להתפלל... והעבודה צורך גבוה... להיות מוכנים גם לתת אהבה...
בסופו של דבר יש לנו שני רועים נאמנים... גם משה וגם אהרן... תרי ריעין דלא מתפרשין...
לפעמים אנחנו תופסים את משה חזק... מפצירים בו שיתפלל לה' שיתן לנו...
ולפעמים נדרש מאיתנו ללכת לאהרן שילמד אותנו פרק בנתינה לה'... בנאמנות לה'...
מתי כך ומתי כך?? אין תשובה... ודאי לא על קצה המזלג... מה שבטוח שניהם אמת!!
צריך להכיר את שתי ההנהגות... וגם מזה ומזה אל תנח ידך... והדברים ארוכים...

בה'... וזהו!! אתה נמחק!! אין לזה כפרה...
לעומת זאת יהודה... יהודה מלמד אותנו שיש תשובה... אבינו מלכנו חטאנו
לפניך... יהודה מלמד אותנו את הסליחות של הספרדים... אדון הסליחות... אנו
בניך ואתה אבינו... כמה שילד ירגיז את אבא ויוציא אותו מהכלים... בסופו של
דבר ברגע שהוא יעשה פרצוף מתחרט... יבכה קצת... ובפרט אם יקרה לילד
משהו... אז בכלל... אבא ישכח הכל וירעיף עליו אהבה מלא חופניים ולא היה
כלום... שכחנו מה היה...

ואנחנו פוגשים את ההבדל הזה גם לאורך כל הדורות!!!
ברגע שעשרת השבטים חוטאים... היות והם שייכים למלכות אפרים- שזה
יוסף... אז יום אחד התמלאה סאתם... וזהו... הם גורשו!! ה' נתן להם גט
וגירש אותם והם כבר אלפים חמש מאות שנה אבודים אי שם בגלות עשרת
השבטים!! כשבעל מגרש אשה זה סופית...

לעומת זאת מלכות יהודה... נכון... הם חטאו והם נענשו והלכו בגלות בכל... אבל
הם חוזרים בתשובה וה' שב את שבותם ומחזיר אותם...
יהויכין חוטא, וה' נשבע בשמו הגדול שהוא יהיה ערירי גבר לא יצלח בימיו!!!
ואז יהויכין חוזר בתשובה מתוך בית הכלא... וה' פתאום מתיר את שבועתו
ומזכה אותו בורובבל בן שאלתיאל... איך יכול להיות? זה הבן שלי!!! כמה
שאבא יקעס על הבן שלו... כמה שהוא ישבע שהוא זורק אותו מהבית בסופו
של דבר אהבת הבן תקועה בלב של אבא...

ולכן!!! זו הסיבה שאנחנו מחכים דווקא למשיח בן דוד- משבט יהודה... ולא
למשיח בן יוסף... למה?? כי בסופו של דבר אי אפשר לבנות על מערכת היחסים
של הנישואין בין קוב"ה וכנסת ישראל... כי כזו מערכת יחסים דורשת השקעה
והשקאה והיא מאוד דינמית ומשתנה לפי ההתנהלות... ובמשך הדורות מערכת
היחסים הזו ממזמן עלתה על שרטון והיא היתה אמורה להתפרק...

אז על מה אנחנו נשענים?? על מערכת היחסים היציבה והקבועה והבלתי ניתנת
לערעור של הקשר דם בין אב לבנו... וזה מה שמייצג משיח בן דוד- יהודה...

משיח בן דוד יגאל אותנו לא בגלל שאנחנו הרבצנו הנאמנות והמסורה של
ה'... לא!! הלוואי... אבל לא... משיח בן דוד יבא לילדים האבודים של אבא
שבשמים... שהמו רחמיו של אבא על בנו וכך!!! יבואו האובדים בארץ אשור
והנידחים בארץ מצרים...

כלפי מה הדברים אמורים??? נמצאים אנחנו בימי השוכבי"ם...

נמצאים אנו בתחילת ימי השוכבי"ם... וכאן בגיליון זה יש כבר חזקה (גם בשנים
הקודמות) לא להשאיר את ימי השוכבי"ם אי שם בתורת הנסתר או לאלו
שצמים ביום חמישי...

כאן בגיליון הזה אנחנו מתעקשים לטעון ששוכבי"ם זה משהו שקשור בעיקר
לנו!!! אנחנו אלה פה כולנו חיים!! אנחנו היהודים הפשוטים... והכי הכי נשות
ישראל הצדקניות...

כן... שוכבי"ם קשור אלינו לא פחות... ואפילו יותר...
איך?? מה? מה זה בכלל שוכבי"ם?? מה זה אומר לנו המושג הזה??
אז ככה: רקע קצר:

ישנם שני סוגים של מערכות יחסים בין הקב"ה לישראל...
יש מערכת יחסים מסוג של **נישואין** בין קוב"ה ושכנתיה... **ואת זה מייצג יוסף!!!**
ובמקביל יש מערכת יחסים מסוג של **אב ובן**... **ואת זה מייצג יהודה!!!**
ויש הבדל תהומי בין שתי מערכות היחסים האלו...

ההבדל הבסיסי הוא: שבמערכת נישואין יש כל הזמן תנודות... ולפעמים גם
תנודות קיצוניות... יכולה להיות תקופה מלבבת שחיי הנישואין פורחים
ומושגשים... ובמקביל יכול להיות שמערכת הנישואין עלתה על שרטון
וזה עלול גם להסתיים בגירושין... בקיצור: חיי נישואין זה לא משהו סטאטי
וקבוע!!! זה משהו שצריך להשקיע בו ובעיקר לשמר אותו...

לעומת זאת מערכת היחסים בין אב ובן היא הרבה יותר יציבה... כרא כרעא
דאבחה!!! אהבת הבן תקועה בלבו של אבא כ"כ עמוק שמה שהילד יעשה
ומה שלא יעשה... תמיד רחמי אב על הבן... אדרבה... דווקא ביום יום השגרותי
האבא לא בהכרח מראה גילויי חיבה לבנו... וגם הבן לא צריך בהכרח להשקיע
במערכת היחסים עם אבא... גם אם יהיו ביניהם יחסים מאוד קרירים... אבל
אהבת אב לבנו ממשיכה להיות תקועה בלבו של אבא... בקיצור: גם אם לא
נטפח ונשקיע במערכת היחסים... האבא תמיד ימשיך לרחם על בנו...

וזה בולט בהבדל בין העבודת ה' הפרטנית של יוסף לבין העבודה של יהודה...
יוסף הוא צדיק!!! הוא חייב להיות צדיק... גם כשהוא זורק במצרים ומתמודד
בניסיונות הכי קשים... הוא כמו אשה עגונה שבעלה הלך למדינת הים וכמה
שאנחנו מרחמים עליה... אסור לה להינשא לזר!!! יוסף חייב לעמוד בניסיון...
דמותו של אביו נגלית אליו בחלון ומוהיר אותו: אם אתה לא עומד בניסיון...
אתה כמו אשת איש שזינתה תחת בעלה... אתה בגדת במערכת היחסית שלך

המשך בעמ' הבא

בשורה טובה...

**אנחנו שמחים להודיע
כי בס"ד יתקיים
סמינר שלהבת
במלון המפואר ניר עציון
שבהר הכרמל**

**החל מיום חמישי י"ט בטבת
עד מוצש"ק כ"א בטבת
- פר' שמות.**

חדר גן כפרי
700*3 ₪

חדר גן דלוקס
760*3 ₪

חדר בבנין המרכזי דלוקס
810*3 ₪

בס"ד

**נדי
שתהא
השל
הבת
עולה
מאליה**

רחב נהדר
כ"א
הישוב

כשרות
מהודרת
במקום

בהשתתפות הרבנים החשובים:

- הרב אברהם ישראל קליין שליט"א
מרבני שלהבת
- הרב מרדכי נתן טאובר שליט"א
בנו של ר' עזריאל טאובר זיע"א
- הרב שמואל פולק שליט"א
עורך עלוני שלהבת ואז נדברו
- לנשים: הרבנית נוישטט תחי'

**לרישום ולפרטים ניתן להתקשר לטל':
02-5699930**

פסיופס 052-7160439

2

המושג שובכ"ם נלקח מהנביא ירמיהו... **הסיפור בקצרה היה:** שחמישים שנה לאחר שה' גירש את רעייתו... לאחר שה' גירש את עשרת השבטים והיגלה אותם אי שם... **לפתע ה' קורא לירמיהו הנביא ואומר לו:** אתה הרי מתגורר פה בירושלים (בענתות...) אתה שייך למלכות יהודה... ואתה הרי יודע שעם ישראל הם לא רק רעיית... הם גם ובעיקר הבנים שלי... אז בבקשה ממך... **לך לשם!!** לך ללחלח וחבור והרי גוון... שם נמצאת רעייתי שגירשתי אותה!!! היא יושבת שם כמו אישה גרושה מבווית ונכלמת ויודעת שכלתה אליה הרעה נכרת הקשר... **אבל לא!! הלך וקראת את הדברים האלה צפונה, ואמרת שובת משוכה ישראל, שובו בנים שובכים ארפה משוכותיכם!!!**

לך שם לגלות עשרת השבטים ותגלה להם את הסוד הכמוס... שנכון... נכון אתם שייכים לשבט יוסף... נכון שאתם מייצגים את מערכת היחסים של **נישואין** בין קוב"ה ושכנתיה... ונכון שברגע שהבעל נתן גט כריתות אז נגמר... נכרת הקשר... **אבל לא!!!** תדעו לכם שיש גם מלכות יהודה... יש מערכת יחסים של אב ובן... ואתם הבנים שלי...

וא"כ שובו בנים שובכים ארפה משוכותיכם... אצל אבא ובן לא שייך גט כריתות!! זה קשר דם שאי אפשר לנתק אותו... ומהמקום הזה שובו!!! שובו

בנים שובכ"ם... **זה הרקע שעומד מאחורי הפסוק המרטיט הזה...** יש לציין שלא היה קל לירמיהו להסביר את זה לעשרת השבטים... הם לא מיהרו להשתכנע...

אתה יודע למה לא??? **כי גם לנו קשה להבין את זה!!!** אנחנו יודעים שה' דורש מאיתנו תרי"ג מצוות... ה' דורש מאיתנו לעסוק בתורה ולקיים מצוות קלה כבחמורה, ה' מעניש, ה' כועס, וה' לא מוותר... את זה אנחנו יודעים... זו מערכת יחסים של בעל ואישה!! מערכת שבנויה על תפקוד!! חייב להיות פידבק... האהבה חייבת להיות הדדית... במערכת נישואין אין מקום לחד צדדיות...

אבל האם אנחנו מבינים שנכון!!! הכל נכון... אבל מעבר לזה... יש אהבה הרבה יותר עמוקה שלא מדברים עליה הרבה... אבל היא קופסת שחורה של אהבת אב לבנו שאותה אי אפשר להזיז... וישראל אע"פ שחטא ישראל הוא?? מאוד קשה לרעה לעשות שינוי בראש ולהבין שהיא גם בתו של ה'... וה' אוהב אותה בכל מצב... ---

ופה אנחנו מגיעים לימי השובכ"ם... ימי השובכ"ם אלו ימים שזו העבודה העיקרית בהם: הרעה צריכה להפנים שהיא גם בן!! וה' קורא לי שובו בנים שובכ"ם... כלפי מה הדברים אמורים?? במה הפניה הזו מצידו של ה' מגיעה לידי ביטוי?? **פה אנחנו מגיעים לנקודה היותר מעשית:**

לפניך חידה: אשה מצערת את בעלה וילד מצער את ההורים שלו... כעת יש מישהו שהתפקיד שלו לתת לשניהם "על הראש" ש... שדי... תפסיקו כבר.. מה ההבדל בין לתת לאישה על הראש שתתנהג יפה לבעלה... לבין לתת לילד על הראש שיפסיק לצער את ההורים?? **ההבדל הוא:** כשנותנים לאישה על הראש השפראך הוא: גברת... את משחקת באש... בקצב הזה הנישואין שלכם לא יחזיקו מעמד... לא כדאי לך... יש לך מה להפסיד... בעלך הוא אדם אמיד... אם תמשיכי כך.. יש לו את המסמכים ואת הליווי המקצועי לגרש אותך בלי לתת מזונות ובלי כלום... תזהרי לך... **אבל כשנותנים לילד שובב על הראש זו מנגינה אחרת לגמרי:** יענקי!! אתה לא קולט עד כמה ההורים שלך דואגים לך... כמה איכפת להם ממך... ואתה מוציא להם את הלב כל פעם מחדש... תבין שאתה משחק באש!!! אם אתה לא תהיה בן אדם אתה מוריד את שיבת אביך ביגון שאולה... אל תעשה את זה להורים שלך... תבין שיש פה הורים שאתה יקר להם הרבה יותר ממה שאתה יקר לעצמך...

הבנת את ההבדל בין עצרת התעוררות" נוסח אשה לבעלה לבין "דברי כיבושין" נוסח בן לאביו? כשנותנים לאשה על הראש דורשים ממנה שתתחיל לתפקד!!! שתתחיל לשנתן פעולה... ואילו כשנאלצים לקרא לילד לשימוע... בדרך כלל זה לא בשביל שהוא יחזיר את המשחקים למקום... (כמובן שגם זה קיים... אבל אנחנו מדברים פה על משהו קצת יותר משמעותי) אצל ילד הנושא הוא תתחיל להעריך את המקום שלך... תתחיל להפנים שהלב של ההורים מסור בידיים שלך... **זה הנושא אצל ילד!!!** אצל ילד הנושא הוא פחות עניין של תפקוד... זה יותר עניין של הכרה בגודל המקום האיסטרטגי שלו ביחס להורים... תבין כמה אתה יקר להורים שלך... ותן להם אותך... אל תעשוק מהם את המתנה הזו שנקראת אתה!!

וזו העבודה של שובכ"ם בפרט... והעבודה של הדור שלנו בכלל... מה הכוונה?? פעם עיקר הנושא שהיה צריך לעורר עליו זה תורה ומצוות... הרעה של ה' נמשכה להשכלה... הידרדרה בקיום מצוות... התרחקה מקיום התורה... וה' כעס על רעייתו... והיא עברה מה שעברה... ונדרש ממנה לחזור לתורה... לחזור לצניעות... לחזור לתפקוד!! **אבל היום הרעה דווקא מתפקדת מצוין...** כל מה שכתוב בכתובה היא מקיימת... ולכל נושא ביהדות יש את כל הכשרים והתקנונים... יש תקנון של צניעות... יש הכשר לסרטים חרדיים... הרעה מאוד צמודה להוראות ועושה כל מה שבעלה דורש ממנה... הארוחות צהריים דופקת בזמן... הבית מסודר למופת... כל מוסדות התורה מישגשים... הכל בסדר... **אבל כשבעלה חוזר הביתה... משהו חסר לו!!!** איפה הבן שלי?? כן... הרעה נמצאת... אבל איפה הבן שלי?? הרעה מקפידה על קלה כבחמורה... עושה כל מה שיהודי חייב לעשות... **אבל היא גם בן!!!** ואבא רוצה להסתכל עמוק בתוך העיניים של הבן... רוצה להתחבק איתו... רוצה להשתעשע איתו... להיות איתו... אבל לא!!! אני עסוק... יש לי "ככה" הודעות בוואצפ... יש לי קווי נייעס שאני באמצע להקשיב להם... יש לי ערימות של עיתונים שאני חייב לסיים אותם... וזה חוץ מהשיחות פלאפון הממושכות... מצטער אבא... **בתור רעה אני גלאט!!!** אני לא אכניס לבית שלך רק את האוכל עם ההכשר הכי טוב... גם המייל עם החסימה הכי טובה... **אבל בתור בן??** צר לי אבא... אין לי זמן... אני לא מתפנה אליך... ואבא שבשמים בוכה: **הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מידי דברי בו זמור אזכרנו עוד...**

פעם אבא שבשמים בכה על בנו שהתרחק אי שם... הוא זרוק אי שם בלחלח וחבור... ובני איה אתם... אבל היום בנו **נמצא פה!!!** הוא מול העיניים!!! הוא יכול לגור בארץ הקודש ובעיר הקודש... והעיניים שלו והראש שלו בתוך המכשיר... ואבא שבשמים בוכה: איפה אתה בני?? תבין שאתה בני... אני רוצה אותך כמו בן שלי... שתחייך מולי ותהיה איתי... תהיה ממוקד... תסתכל לי בעיניים הטהורות שלך... זה שובו בנים שובכ"ם!!! תבינו שאתם בנים... ---

זה מסר נוסח הפרשות האלו- שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים... זה הפרשיות של טרום מתן תורה!! זה הפרשיות שמדברות על היום שלפני... היום שלפני שעם ישראל נהיו רעים... היום שלפני הכוללים והישיבות והסמינרים וההכשרים והתקנון והמסדיות החרדית... אנחנו כעת לפני!!! לפני שהרעה נכנסה לתמונה... **נו... מה היה לפני?? אתה יודע מה היה לפני מתן תורה??**

לפני מתן תורה היה "כה אמר ה' בני בכורי ישראל!!! מה שנקרא נקודת היהודי!! זה הבן שלי... הוא מתפקד?? לא!! הוא מקיים מצוות?? לא!! מגיע לו לצאת ממצרים? לא!! אז מה כן?? הוא בן שלי!!! האם אנחנו מסוגלים לזהות את ה"סים" של היהדות?? כן... "סים" זה משהו מאוד קטן ומזערי... אבל שם נמצא כל המוח וכל הנתונים של הפלאפון... אז הנה!! בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו במצרים... הם ידעו להעריך את נקודת היהודי!! היתה לנו מרים שידעה להעריך לא רק את הליגער משה רבינו... לא!! היא ידעה לשמור על משה הקטן... לשפר אותו ולפעות לו מתוך הכרה שיש לי עסק עם בן של ה'... יום יבא והוא ואחיו ייצגו את רעייתו של ה'... אבל אז זה כבר לא חכמה... אנחנו זקוקים כעת למישהו שידע לזהות את נקודת הבן של ה'!!! מישהו שיהיה מוכן להיות שפרה ופועה של נקודת היהודי... אנחנו זקוקים בדור שלנו לכאלו שישמרו על המקום הפנוי בלב שלנו כבנים לאבא שבשמים... להתרחק מהרשת... להתרחק מכל ההסחות דעת שגורמים לנו לא לפגוש את אבא שבשמים... לתת לאבא שבשמים את המתנה הכי יקרה שאפשר לתת לו... אותי!!! שובו בנים שובכ"ם...

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

ארצה מגובה גרם המדרגות ואיבד את הכרתו רח"ל. השכבנו אותו על מיטתו ואט אט שבה הכרתו אליו לאחר מספר רגעים הוא קרא לי להכנס למיטה כשם שנהג מדי יום במטרה שנתפלל יחד, הוא אמר לי קראתי לך כי אני רוצה למסור לך את צוואתי האחרונה, הייתי אז ילד בן שש ומעמד זה נחרט עמוק בליבי, מחזה זה עומד לנגד עיני כאילו התרחש היום ורטט עובר בי כפי שעבר בי באותם רגעי אימה, שם מתחת לשמיכה.

וכה היו דבריו המרטיטים, בני היקר, אני הולך למות כוחותי עוזבים אותי אמא מן הסתם כבר לא תהיה לכם, אבא ידע שמי שמגיע למחנות במצב מיוחד כשל אימי אינו שם הוא לא העלה על דעתו שאמא חיה, אבל, אל תדאג הקב"ה הוא אבי יתומים והוא ישמור עליך, רק תשתדל להיות חזק, בקרוב תגמר המלחמה והמשיח יגיע, עליך לשמור על שלשת אחיך הקטנים ולומר להם כי יהודים הם, הנה אלו שמותיהם היהודיים ואבא מסר לי את שמותיהם של אחי יצחק צבי, אבא חייא, יחיאל, עד היום אני מתפעם ומתפעל לנוכח אמונתו הצרופה של אבי זכרוננו לברכה רצתה ההשגחה העליונה ואבי ואימי ניצלו מן התופת הקימו את משפחתם מחדש ונולדו להם עוד ילדים נוספים אחרי המלחמה. כשזכיתי לחתן את בתי הצעירה סיפר מו"ר, נשאתי נאום באחת מסעודות שבע הברכות, פניתי לאבי ושאלתי לפני כל הצבור האם זוכר אתה, אבא, מה אמרת לי לפני חמישים שנה מתחת השמיכה באותו מקלט בבודפסט בהונגריה? מסרת לי צוואה, ואמרת לי שאתה הולך למות, ברגעים אלו חיזקת אותי שלא אשבר גם אם לא תהיה לי אמא, שאבטח בד' כי הוא יהיה עמי, הזכיר אתה? אבי הנהן בראשו ואני שיחזרתי את המאורע המרגש לפני כל בני משפחתי, זוהי דוגמא שעליהם לשמוע אודותיה איך הסבא התנהג בגבורת נפש ובבטחון בה' יתברך ברגעים הקריטיים ביותר עלי אדמות.

לאחר שסיימתי את דברי פניתי לאבי ז"ל ואמרתי, אבא! תאר לך שהייתי נביא היודע את העתידות ובאותו זמן שהיינו במקלט ההונגרי, הייתי אומר לך, אבא! מה אתה מדבר אתה תחיה וגם אמא תחזור מאושביץ ויוולדו לכם עוד חמשה ילדים, ולא זו בלבד אלא שבעוד חמישים שנה אתה תהיה מוזמן לשבע ברכות של בתי הקטנה כמונסי שבארה"ב, האם היית מאמין? אבא! הביט בי ואמר לא! בהחלט לא הייתי מאמין! הוספתי לשאול ואם הייתי מראה לך תמונה חיה של סעודת שבע הברכות הזו, האם היית מתעודד ומתחזק מכך, לא! ענה אבא כשאדם נמצא במצב כה קשה הוא לא מסוגל לקבל מסרים מעין אלו.

זהו הקושי העצום אותו מתאר משה רבינו לפני השם, בני ישראל נמצאים במצב של קוצר רוח, יאוש, חדלון, חוסר תקווה, הם אינם מסוגלים לקבל כאלו מסרים.

יציאת מצרים מגלה שהמציאות של יהודי היא שוברת סטיסטיקות היא לא הולכת לפי הכללים והחוקים הרגילים, כל כך הרבה דברים בחיינו אנו חשים כלפיהם כמשותקים, מיואשים מתוסכלים, ובעיקר מפחדים בפחד משתק, אני לא מסוגל, אני לא יכול, אני לא אתמיד בזה, אני אפול מהקבלות, שקבלתי על עצמי, אני לא ראוי לזה, אני לא מתאים לזה, אני לא שווה את זה, מה יאמרו עלי, יצחק עלי, יעקמו את האף, נידו ראש, והפחדים הללו כובלים אותנו בכבלי פלדה.

העולם הוא גשר צר מאוד מאוד, העולם מלא פחדים, אבל עלינו לחיות בבטחון, כמו אותו לולין שמצליח לעבור מצד לצד את החבל העובר על פני התהום, אם הוא היה מאזין לרעשי הרקע, אם הוא היה מקשיב לקולות הפנימיים והחיצוניים האומרים ואפילו הצועקים לעברו, מטורף! משוגע! זה חסר סיכוי מה אתה עושה?! הוא היה נופל מיד, הכח שלו לעבור את ה"גשר הצר", הוא להתעלם מן הפחד "והעיקר שלא לפחד כלל".

אם יש כח כזה לכל לולין, ק"ו אלפי פעמים, אנו בניו של מקום אשר יצאנו ממצרים, ומכל ההסתברויות שבעולם, שברנו את כל גבולות ההגיון בעצם קיומנו, מה לנו כי נשמע לקול מלחשים!?

כל העולם כולו גשר צר מאוד מאוד והעיקר לא לפחד כלל מאמרו של רבי נחמן מברסלב זי"ע יש בו מסר עמוק בכל הנוגע לפרשיות הללו בהם אנחנו נמצאים, ימי השובב"ם ת"ת, התקופה הזו בה אנו עוסקים בלימוד סיפור "יציאת מצרים", מלמדת אותנו מסר חשוב ועצום לחיים.

יש לנו כלל שנקרא בספה"ק: "הקריאה מעוררת את הזמן" כלומר, העיסוק שלנו בדברי התורה הללו משפיע עלינו מבחינה רוחנית ומעוררים למעלה את אותם אורות עליונים, את החסדים העצומים של השם בהנהגתו את עמו ישראל בני אהוביו, "בני בכורי ישראל", כך שבשבועות אלו כשאנו עוסקים בסיפור מאורעות המהפכה הגדולה ביותר בעולם מבחינתנו, מהפכה עצומה ונפלאה מן הקצה אל הקצה, כשלאורך כל הפרשיות הבאות אנחנו הולכים ללמוד על שיעבוד קשה בעבודת פרך, שיעבוד שמשותק את כל הרצונות ואת כל המאווים הנורמליים שיש לאדם, חיי עבדות לאורך מאתיים ועשר שנה, הגורמים לאדם לחשוב שאין דרך מוצא ממצבו העגום, הוא חי חיים מלאי תסכול ואכזבה ולא רואה שום פתרון באופק.

הירידה הרוחנית המתלווה למצב השיעבוד הגשמי, נותנת גם היא את אותותיה ומשפיעה על העבד היהודי הנתון תחת שלטונו הנוגש של העריץ, פרעה הרשע, והוא הולך ומדרדר, הולך ונופל ברוחו ושוקע בתהומות של עצב משתק, ובעיקר פחד מפני העתיד, חוסר אימון בעולם, חוסר אימון באפשרויות הקיימת לצאת מן המצב הזה.

הידיעה הרווחת בעולם כי מעולם לא יצא עבד ממצרים, משתקת ומצמיחה כל רצון להתמרד, כל רצון לברוח, יאוש טוטאלי, פחד משתק, זה המאפיין את העבד היהודי במצרים.

לכן כאשר משה רבינו מצטווה על ידי הקב"ה ללכת לגאול את בני ישראל הוא טוען, "הם לא יאמינו לי" לאדם שנמצא במצב כזה, אין כלים לשמוע ולדבר על גאולה ישועה ופדיון, הוא לא חולם שזה יכול לקרות בחייו והוא לא מאמין.

מורי ורבי הגאון רבי עזריאל היה רגיל לספר על אביו את הדברים הבאים.

אבא זכרוננו לברכה היה דמות יהודית מיוחדת, הוא היה יהודי שאמונתו לא פסקה כל עוד היתה נשמת חיים באפיו, בכל התלאות שעבר לא זז מאמונתו התמימה אפילו כמלוא נימה, כשנלכדנו ע"י הנאצים דומה היה כאילו הכל אבוד, אולם, אבא שלא איבד את בטחונו בה' נמלט באמצע הדרך והצליח בניסי ניסים למצוא אותנו, לאחר מכן הוא אסף אותנו את ארבעת ילדיו וכן עוד שתי דודות צעירות וכך נמלטנו הסתתרנו בבודפסט מחופשים כגויים, אחי הקטנים לא ידעו מאומה על יהדותם, רק אותי שיתף אבא בסוד הגדול, יהודים אנו.

שהייתי במחיצתו של אבא בדירתנו בקומה השלישית וחייתי יחד עמו את כל תלאות התקופה ומוראותיה, אבא לא יכול היה לשהות במקום צפוף והומה כמקלט צבורי הדבר היה לו למוקש בקיום מצוותיו וזהירותו המופלגת מחשש עבירה, רק את הילדים הקטנים השארנו במקלט, שהרי ממילא הם לא ידעו שיהודים אנו ולא היה לנו חשש שיסגירו אותנו, בחנוכה של שנת, נפלה פצצה על הבנין ובניסי ניסים ניצלנו, אולם, דירתנו נחרבה והיינו מוכרחים לרדת למקלט, היתה שם צפיפות נוראה, גרו שם גויים רבים שנאלצו לשכב האחד סמוך מאד לשני, אולם, לא היתה לנו ברירה כשהפציע הבוקר הראשון לשהותנו במקלט עלה רעיון בלב אבא, הוא התכסה בשמיכתו ומתחת לשמיכה הניח תפילין והתפלל, היתה זו מסירות נפש ממשית שהתרחשה מידי יום בבוקר.

וכך מידי יום היה אבא קורא לי אל מתחת השמיכה ומתפלל עמי, היה במעשה זה סיכון רב, הגויים חשבו אמנם שאנו ישנים, אולם, עשינו את מעשינו בסמוך מאד להם. אבא לא נרתע, יום יום, התפללנו. בשבת קודש היה מלמד אותי על השבת וקדושתה ומזכיר לי ללא הרף שאני יהודי ועלי לשמור בכל ליבי את מצוות השבת. הוא חשש כל הזמן שמא ימות ולא יהיה מי שילמד את בניו תורה, באחד הימים היו הפגזות כבדות מאד, אבא זכרוננו לברכה, עמד אז על מדרגות המקלט מעוצמת ההפגזות הוא נפל

